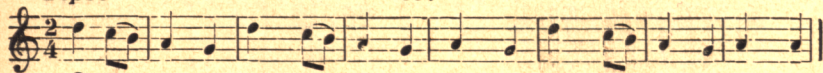

Три синджира роби.

(Пѣе се на хоро).

Бързо

19.

Са-ма мо-ма чер-ни о-чи кле-ла, чер-ни о-чи кле-ла

Сама мома черни очи кле-ла:
 Клетѣ да сте, мои черни очи,
 Сѣ гледахте, днеска задрѣмахте,
 Не видѣхте що по друмъ замина.
 Заминали три синджири роби:
 Единъ синджиръ сѣ млади ергени,
 Втори синджиръ сѣ млади девойки,
 Трети синджиръ премлади невѣсти.
 Ергенитѣ жално милно плачатъ:
 — „Леле мили наши тънки пушки,
 Кой ще ви васъ напълни, изхвърли,
 Кой ще ви васъ измие, истрие?“
 А девойки жално — милно плачатъ:
 — „Леле дари, леле тънки дари,
 Кой ще ви васъ налага, прелага,
 Кой ще ви васъ у сандѣци реди?“
 А невѣсти ошъ по-жално плачатъ:
 — „Мили наши, наши малки деца,
 Кой ще ви васъ развие, обаня?
 Една мома, леле, току вика:
 — „Леле Боже, леле мили Боже,
 Дай ми, Боже, що ми сърце сака:
 Дай ми, Боже, крила паунови,
 Да прелетя Сава и Морава,
 Да прелетя презъ Будина града,
 Да отида въ будинска ливада,
 Де си игратъ будимски ергени,
 Де си хвърлятъ тоя тежъкъ камъкъ,
 Да избира най-добрия юнакъ,
 Що не пие вино и ракия,
 Що му видра на колено игра,
 Що му славѣй на папуци пѣе,
 Що му сахатъ у пазуха бие,
 Що му дивитъ у паяса стои,
 Да погуби тия клетѣ турци,
 Да избави три синджири роби.“